

salute reipublicæ, quo commodo incolarum, quibus laudibus
tuis regnum ex summis multoties periculis & difficultatibus o-
pera tua expeditum & conservatum est? Quo studio, qua felici-
tate fines imperij tui vindicasti, protulisti, amplificasti? Porro
ut fortunam semper, ita in Borussia nuperrime bellum aut quie-
tem in tua potestate habebas. At quas tibi gratias securitas
publica referet, quæ præmia pietati tuæ, Rex indulgentissime,
reddet, quod plerisque tum intra metum, aliis in expectatione
resurrecturi belli constitutis, longarum induciarum conditioni-
bus rem sanari, quam ferro dijudicari maluisti? Quid dicam,
fortissime Princeps ac super omnes felicissime, aut quid non
dicam? Certe nisi te sors generis tui & suffragiorum gentis flo-
rentissimæ tam unanimis conspiratio ad fastigium hoc rerum
extulissent, hac tamen factorum tuorum majestate, his bene-
ficiis reipublicæ præstitis, imperium te ac regna meritum fuis-
se, populorum omnium consensus fatebitur. Ut vero, certan-
tibus invicem fortunæ tuæ & mentis magnitudine, arte bellica
& successu, regum ante te maximorum glorias; ita togæ deco-
ribus ac positis extra laudem armorum virtutibus te ipsum eti-
am supergressus es. Hæ autem cum tantæ sint quantas huma-
na conditio vix recipit, nemoque animo satis concipere potest:
verbis eas complecti velle temerarij hominis esset, neque de ma-
jestatis tuæ culmine cogitantis. Justitiam imprimis, qua mor-
tales ad Deum proximè accedimus, tuam fecisti; regibus tanto
magis colendam, quanto amplior illis campus patet eam domi
forisque exercendi. Hanc dum respicis communis omnium
salutis auctor adeo existis, ut extincto undique bello externo,
civili omisso, hostibus venia, finitimis tranquillitate, regnis pa-
ce data, subditis ad legum sanctimoniam & morum tuorum e-
xemplar vel adductis proposito, vel adstrictis necessitate, nec